MAESTRII CARE AU OBTINUT NEMURIREA FIZICA

CEI 18 SIDDHASI FAIMOSI AI INDIEI SI TRADITIA YOGA

Cuvant Inainte

Traditia celor 18 Siddhasi, maestri supremi in yoga poate fi inteleasa si apreciata prin reintelegerea istoriei lor, invataturilor lor si a contributiei in domeniile yoga, medicina si alte domenii auxiliare, precum alchimia si chimia sau cercetarile cu privire la manuscriptele vechi pe care ei le-au lasat. Ea isi are originea, izvorul in marele yoghin Shiva, incarnare a lui Dumnezeu care in infinita sa compasiune a luat forma umana pentru a revela stiinta Yoga, cale de atingere a Absolutului, a comuniuni cu Dumnezeu.
Istoria Siddhasilor trebuie sa fie scrisa. In prezent ea consta dintr-o colectie larga de lucrari , in mare scrisa pe manuscrise din frunze de palmier amenintate de furnici si degradare. Scrise in complicata si obscura limba tamil, lucrarile Siddhasilor sunt extrem de neglijate. Ei utilizeaza un limbaj ambigu si obscur. Ei abordeaza acest limbaj in mod intentionat, avand in vedere ca ei se adreseaza atat ascultatorilor obisnuiti cat si celor adeptilor cu o inteligenta spirituala deosebita care gasesc un sens profund mistic printre randuri. Textele reprezinta o cutie inchisa de comori mistice incuiate cu lacatul ignorantei si numai practicantii Yoga Siddha sunt capabili sa descifreze poemele si sa dezvaluie adevaratul inteles al acestora.
Informatiile au fost preluate si comentate din cartea Babaji and the 18 Siddha Kriya Yoga Tradition by M. Govindan.

Cei 18 siddhasi

In urmatorul tabel sunt prezentate cele 18 mari personalitati spirituale ale Indiei, locul in care acestia au obtinut Soruba Samadhi, discipolii acestora si contributia lor la dezvoltarea culturii si stiintei. Harta Indiei si Sri Lanka este foarte folositoare si include locuri asociate cu Siddhasii.

Numele	Locul in care au obtinut soruba samadhi	Gurul	Discipoli	Contributii
Nanadi Devar	Kasi (Benares)	Shiva	Thirumoolar Patanjali Dakshinamoorthy Romarishi Sattamuni	Medicina *Kaya kalpa Alchimie
Agastyar	Ananthasayana	Shiva	Boganathar Babaji Thiruvalluvar Macchamuni	Medicina, Kaya kalpa, Gramatica tamil, Yoga
Thirumoolar	Chidambaram	Nandi	-	Yoga, Filozofie
Boganathar	Palani	Agastyar Kalangi Nathar	Babaji Konkanavar Karovoorar Idai Kadar	Yoga, Kaya kalpa, Medicina, Alchimie, Stiintele naturii Filozofie
Konkanavar	Tirupati	Boganathar	557	25 de lucrari cunoscute in medicina, Yoga, Filozofie, Religie
Macchamuni (Matysendranath)	Thiruparrunkundram	Agastyar Punnakeesar Pasundar	Goraknath	10 lucrari cunoscute despre Hatha Yoga, practici Tantra Yoga
Goraknath	Poyur (Girnar)	Dattatreya (Vishnu) Macchamuni Allama Prabu	Nagarjuna	“Avadhuta Gita” si alte 13 lucrari, ordinele de asceti, Medicina, Alchimie, Hatha Yoga, Pradipika clasica
Sattamuni	Srirangam	Nandi Dakshina-murthy	Sundarandar Paambati	46 lucrari cunoscute: medicina, alchimie
Sundaranandar	Kudal (Madurai)	Sattamuni Konkanavar	-	24 lucrari cunoscute: medicina, filosofie

Rama Devar (Jacob)	Alagar Malai	Pulastyar Karuvoorar	-	24 lucrari cunoscute: mantra, shastra, medicina
Kudambai	Mayavaram	Alukkani Siddha (discipolul lui Idai Kadar)	-	Filosofia Siddha
Karuvoorar	Karuvay (Karur)	Boganathar	Idai Kadar	Constructia templului Tanjore, Medicina
Idai Kadar	Thiruvanmalai	Boganathar Karuvoorar	Kudambai Alukkani	2 lucrari cunoscute: Kaya kalpa
Kamalamuni	Aarur (Tiruvarum)	-	-	2 lucrari cunoscute despre medicina si filosofie
Valmiki	Ettikudi	Narada	-	A inregistrat lucrarea epica, Ramayana
Patanjali	Rameswaram	Nanadi	-	Yoga Sutras clasica
Dhanvanthri	Vaideeswaran Kovil	-	-	Medicina, Alchimie, Kaya kalpa, 22 lucrari cunoscute
Paambatti	Harisankaran Kovil	Sattamuni	-	Filosofia Siddha

*Kaya kalpa este stiinta siddhasilor din Tamil de reintinerire a corpului fizic folosind preparate din ierburi si minerale.

Continentul pierdut, Kumari Kandam

"Silappadikaran", unul din cele 5 poeme epice tamil scrise in primul secol e.n. de catre Ilando Adigal face frecvente referiri la o mare intintere de pamant numita "Kamari Nandu" (in zilele noastre este identificata ca fiind Lemuria ori Gondwana de catre occidentali). Tamilul reprezinta regiunea din sudul extrem al Indie si a facut parte din vechiul continent Kamari Nandu. Se spune ca vechiul Madurai a fost locul academiei de literatura din Tamil (Tamil Sangam) si Kavatapuram sau Muthor a fost capitala Regatului Pandyan. Comentatorii tamil mentioneaza doua mari fluvi in Tamilkam: Kumari si Pahroli. Distanta dintre aceste doua rauri era de aproximativ 1000 de mile si era divizata in mai multe state. Acest teritoriu era strabatut de munti cu o uimitoare varietate de flora si fauna (vezi harta India in 30.000 i.H.) India peninsulara se extindea foarte mult formand un continent care atingea Africa in vest si Australia la sud. Din 30.000 i.H. si pana in 2700 i.H. au avut loc cataclisme naturale ca rezultat al cutremurelor si eruptiilor vulcanice care au afectat periodic suprafata pamantului si platformele oceanice. In timp ce continentul Lemuria se scufunda in partea de vest, populatia a migrat catre Asia, Australia si

teritorii din Pacific. Lemurienii au colonizat dasemenea America de Nord si de Sud, valea Nilului, unde au ajutat la formarea civilizatiei egiptene. De asemenea, multi sau indreptat catre Atlantida. Cronicele chinezesti sustin ca foarte mult aur se extragea din muntele Meru care facea parte din proeminentii munti Mani Malai din Lemuria.
Dintre locurile amintite asociate cu cei 18 siddhasi, in afara de Kasi (Benares) si Poyur (Girnar), toate se afla in sudul Indiei, in special in Tamil Nadu. Literatura veche Tamil scrisa de Siddhasi vorbeste despre miscari ale continentelor si activitati seismice. Ca urmare a acestor transformari Agastyar (gurul lui Babaji) sa mutat catre nord, in muntii Pothigai, la nordul carora se afla acum Trivandrum. Literatura si civilizatia culturala a siddhasilor s-a nascut aici si a continuat pana in zilele noastre fara intrerupere. Mai tarziu Agastyar si alti tamili au migrat catre teritoriile care in zilele noastre sunt cunoscute sub numele de Java, Indonezia si Cambogia. Cea mai veche civilizatie din intrega lume a fost cea dezvoltata de dravidieni in sudul Indiei, civilizatie asociata cu cultul marelui yoghin Shiva, reprezentare a lui Dumnezeu, care a luat o forma umana pentru a revela yoga, calea de atingere a Perfectiunii si a comuniunii cu Dumnezeu.

Dovezi ale prezentei siddhasilor in America!

In America Centrala si de Sud sunt dovezi coplesitoare ca aici au sosit acum mai bine de 2000 de ani maestrii spirituali din India. In templele din Mexic si pana in Peru au fost gasite sculpturi ale unor zeitati hinduse cum ar fi Shiva sau Ganesha, zeul cu cap de elefant. Legendele incasilor , maiasilor si aztecilor vorbesc despre faptul ca la originile culturii lor se afla invatatori inalti, cu barba si imbracati in robe albe care erau capabile sa realizeze miracole in ceea ce priveste stapanirea ploii si a focului. Este o confirmare a faptului ca Siddhasi au efectuat calatorii catre tinuturi indepartate.

THIRUMOOLAR

Traditia spune ca Rishi Sundaranatha (Thirumoolar) a fost unul din discipolii lui Nandi Devar si a trait pe muntele Kailas, domiciliul Domnului Shiva. El s-a intalnit cu prietenul sau bun, precum si coleg-discipol Agastyar (gurul lui Babaji) in Muntii Pothigai din sudul Indiei. A fost un jivanmukta (persoana eliberatain viata), care l-a realizat pe Dumnezeu si a carui nastere nu a fost rezultatul karmei trecute. S-a nascut la alegerea sa din compasiune pentru umanitatea ignoranta. Traversand raul Cauvery el a ajuns la Tiruvavaduturai, unde s-a inchinat zeitatii locale si a parasit templul sovaielnic. In timp ce mergea pe malul raului el a fost martorul unui eveniment care la impresionat profund. O cireada de vaci indurerate, cu lacrimi in ochi, erau adunate in jurul pastorului lor mort, Moolar. Rishi Sundaranatha (Thirumoolar) a fost cuprins de o nemarginita compasiune pentru animale. El si-a lasat corpul fizic intr-o groapa adanca si folosindu-se de puterile sale yoghine, a transmigrat in corpul pastorului. Animalele s-au bucurat de acest miracol si l-au atins cu afectiune. Rishi Sundaranatha (Thirumoolar) a manat cireada catre casa lui

Moolar, pastorul. I-a spus sotiei ca el nu mai vrea sa stea cu ea si a mers l-a o manastire locala care l-a gazduit peste noapte. A doua zi s-a hotarat sa isi continue drumul si s-a intors la locul unde si-a lasat corpul, ferit de animale si pasari. Spre marea s-a dezamagire a constatat ca a disparut corpul. S-a asezat in meditatie si a realizat ca insusi Domnul Shiva a luat corpul pentru ca in corpul tanarului pastor sa devina cel ales de Shiva pentru a dezvalui misterele vietii. De acum inainte el a fost cunoscut sub numele de Thirumoolar, cuvantul "thiru" insemnand "sfant". El a ramas langa satul Chidambaram (Tillai), unde se afla vechiul templu al lui Shiva sub aspectul de Nataraja, Regele Dansului. Langa un copac Banyan, el si-a petrecut zilele si noptile in contemplatie mistica. Traditia spune ca la sfarsitul fiecarui an el isi intrerupe meditatia pentru a recita o strofa din patru versuri care cuprind cunoasterea pe care a realizat-o in timpul anului. El a continuat aceasta actiune timp de 3000 ani. A creat 3000 de strofe poetice intitulate "Mantra Malai", "Ghirlanda de mantre", aranjate in 9 carti numite tantre si o prefata. In zilele noastre acesta lucrare este cunoscuta sub numele de Thirumandiram, una dintre cele mai mare lucrari despre yoga si adevaruri mistice care s-a scris vreodata.
Thirumoolar a proclamat ca a trait timp de eoni intr-un corp transformat spiritual:
"Dupa ce am devenit una cu picioarele de gratie ale Divinului Nandi (adica Taurul, Supramentalul Ishvara, Maestrul Suprem al Existentei) si am vazut jocul nepieritor al Divinului in Lumea de Aur a cunoasterii am trait o incomparabil de lunga viata de zeci de milioane de yugas"
"Atunci cand corpului i se permite sa dobandeasca vointa de a trai mereu, el va trai pentru nenumarate decade de milioane de ani. Cu ajutorul lumini Soarelui si a Lunii care se afla care se afla in Muladhara, chiar si parul devine suplu, stralucind si raspandind lumina"
"Daca Bindu (o manifestare joasa a energiei pranice) este retinuta in corp, viata niciodata nu-l va parasi"
"Am realizat extatica Gratie a lui Shakti manifestata chiar in trupul de carne"

AGASTYAR

Agastyar, patronul sfant din Tamil Nadu, sudul Indiei, a devenit o figura de mitologie. El este inconjurat de diferite legende din toate timpurile. Referinte despre el se gasesc atat in literatura tamililor dravidieni cat si in cultura rigvedica din nordul Indiei. In Rig Veda este prezentat ca unul dintre cei mari 7 rishi ai perioade vedice. Multe imnuri vedice sunt atribuite lui.
Coform legendelor vedice, Mitra, dumnezeul iubirii si al armoniei, si Varuna, domnul marilor, au avut o intrecere pentru a castiga iubirea frumoasei Urvasi. Ei nu au putut face mai mult decat sa depoziteze samanta lor fertila: Mitra intr-un vas si Varuna in apa. Agastyar s-a nascut in vas si Vasistha, unul dintre cei 7 reputati rishi, in apa. O interpretare corecta a acestor legende inca se mai asteapta. Sunt foarte multe indicatii ca Agastyar a existat ca o persoana reala, istorica.

Traditia Tamil spune ca in timpul mariajului dintre Shiva si Parvati, multimea prezenta de zei si zeite a fost atat de mare incat echilibrul planetei a avut de suferit. Pentru a reechilibra balanta, Domnul Shiva i-a cerut lui Agastyar sa plece din muntele Kailas catre sudul Indiei. Din punct de vedere geografic, plecarea lui Agastyar din sudul Indiei se divide in 3 etape distincte. In prima etapa il gasim pe Agastyar in Agastyasrama, la cateva mile nord de Nasik, vechiul Pancavati, la limita nordica a padurii Dandakaranya. Mariajul sau cu Lopamudrai, fiica regelui Vidharba, precum si intrevederea cu Rama, a avut loc aici. Agastyar este unul dintre cei mai faimosi oameni sfinti din sudul Indiei. El este considerat un mare intelept si yoghin ascetic precum si cel mai vechi invatator al vremurilor stravechi. Desi era mic de statura el a fost un luptator si un faimos vanator si arcas care a triumfat asupra dusmanilor barbari.
A doua perioada a pelerinajului catre sud al lui Agastyar incepe cu sederea sa la Malakuta, trei mile est de Badami (vechiul Badapipura), in districtul Kaladgi.
In timpul celei de a treia perioade sunt mentionate multe istorisiri legate de prezenta lui in zona muntilor Pothigai. In timpul sederi sale in centrul zonei Tamil Nadu, el a infiintat academia Tamil sau Sangam si a scris multe lucrari despre gramatica, medicina, farmacie, alchimie, botanica, yoga, filosofie, religie, misticism, exorcism si chiar magie.
Conform traditiei, in alte doua stagi el a traversat marea catre insulele indoneziene. Se spune ca el ar fi locuit o perioada mai mare de timp in Malayezia. In a cincea perioada el a ajuns in Thailanda si Cambogia. Aici el a trebuit sa se casatoreasca cu o frumoasa localnica, Yasomati. Copilul lor Yasovarma a fost un renumit rege.
Se spune ca Agastyar a avut 12 discipoli, pe care i-a invatat diferite arte si stiinte, si care au fost indrumati de el sa instruiasca oamenii. Alti proeminenti discipoli sunt Thiruvalluvar si Babaji Nagaraj, sustinatorul Kriya Yoga in epoca moderna. Influenta acestora in lumea din zilele noastre este deosebita. Agastyar este un mare intelept care a condus la o fuziune intre cultura arienilor nordici cu cea a dravidienilor din sud. Ashramul sau din Agastyasrama a constituit un punct care a permis atingerea armoniei, dand posibilitatea fiecarui vizitator de a se inchina Absolutului, fiecare in felul sau. Acolo au fost temple separate, dedicate diferitelor zeitati. Mesajul de nemurire precum si tehnologia spirituala a Kriyei Yoga, care a fost transmisa lui Babaji pot constitui lucruri esentiale in epoca moderna pentru o integrare culturala de care este mare nevoie intr-o lume in care telecomunicatiile si tehnologia computerelor formeaza un interdependent “oras mondial”.

BOGANATHAR

Boganathar sau Bogar este Jnana Gurul lui Babaji. Gurul sau a fost Kalangi Nathar, care s-a nascut in Kasi (Benares), India. El a atins statutul de nemuritor prin soruba samadhi la varsta de 315 ani si apoi a facut din China un centru al invataturilor sale. El a apartinut de traditia antica a sadhusilor Nath (asceti sfinti), a caror traditie isi are izvorul in Domnul Shiva, regele yoghinilor. Exista noua importante temple asociate cu aceasta traditie, cinci dintre ele fiind situate in Himalaya: Amarnath (unde Shiva a transmis Kriya Yoga

partenerei lui, Parvati Devi Shakti, Kedarnath, Badrinath (India), Kailasanath (Tibet) si Pasupathinath (Nepal).
Boganathar a practicat Kundalini Yoga in 4 etape. In ultima etapa el a ales muntele Palani, in sud-vestul Tamil Nadu, ca loc pentru practica yoga intensa (tapas). A atins soruba samadhi la Palani prin gratia Domnului Muruga, "Kumaraswamy", (aspect al divinitatii sub forma unui copil vesnic tanar). Templul Kumaraswamy din Palami a devenit epicentrul activitatii sale. El a vizitat multe tari prin calatorie astrala, fizic si chiar prin transmigratie in alt trup. Vizita sa in America de sud a fost confirmata de populatia bastinasa din Chile: *"Bocha, cel care ne-a dat legea, un barbat alb, cu barba, imbracat in roba lunga, a fixat calendarul, a stabilit festivalurile si a disparut in timp ca si altii (alti remarcabili invatatori care au venit dincolo de Pacific, conform numeroaselor legende ale incasilor, aztecilor si mayasilor)"*. El a stabilit o intalnire cu multi siddhasi, chiar inainte de inceputul prezentei Kali Yuga, in 3102 i. H., pentru a determina cea mai buna cale de evolutie spirituala pentru progresul umanitatii in perioada de intuneric ce urma sa vina. Yoga iubirii si a devotiunii, Bhakti Yoga, a fost considerata cea mai buna metoda. Boganathar a fost insarcinat de catre siddhasi sa defineasca ritualurile zeitatii lor favorite "Palaniandavar", Domnul Muruga. Statuia acestei zeitati a fost creata dintr-o substanta care sa dureze pe tot parcursul Kali Yuga. Cea mai cunoscuta substanta, granitul se deteriora dupa mii de ritualuri. Astfel ca Boganathar a creat aceasta statuie din 9 ierburi secrete si ingrediente chimice, care au facut-o mai tare decat granitul. 8 ingrediente au fost combinate pentru statuie, iar a noua a fost folosita pe post de catalizator, pentru a o solidifica. In timpurile moderne cercetatorii de stiinta care au incercat sa determine compozitia statuii, au ramas uimiti cand au constatat ca aceasta nu poate fi distrusa nici chiar prin lovituri puternice. Compozitia statuii a ramas un mister. Urme de substanta raman in urma ritualurilor de imbaiere si aceasta favorizeaza progresul spiritual atunci cand apa este bauta de adoratori.
Kalangi Nathar (gurul lui Boganathar) a decis sa intre in singuratate, in starea de samadhi pentru o perioade de 3000 de ani. El i-a cerut lui Boganathar prin telepatie sa plece din Tamil Nadu catre China pentru aprelua misiunea lui. Boganathar a calatorit in China pe mare, urmand ruta comerciala. In China a fost instruit de Kalangi Nathar in toate aspectele stiintei Siddha. Acestea includeau prepararea si uzul formulelor de ierburi kaya kalpa care favorizau longevitatea. Dupa ce Kalangi Nathar a intrat in transa, Boganathar si-a asumat misiunea de a transmite mai departe invataturile catre chinezi. Pentru a facilita acest lucru el si-a transmigrat corpul sau vital in corpul fizic al unui chinez decedat si de aici incolo a purtat numele de Bo-Yang. "Bo" deriva din cuvantul "bhogam" care inseamna fericire materiala si spirituala. Aceasta fericire este experimentata cand Kundalini Shakti, energia primordiala feminina, yin, este desteptata si traverseaza intregul pana in crestetul capului catre locul lui Shiva, polul yang masculin, in chakra Sahasrara, si se uneste cu acesta.
Dupa un incident cu discipolii chinezi, Bo-Yang a devenit cunoscut ca Lao-Tzu si a fost accesibil timp de aproape doua sute de ani sutelor de discipoli chinezi pe care i-a initiat in practicile Tantra Yoga prin care samanta si energia sexuala sunt conservate si sublimate in energie spirtuala. In secolul 5 d.H. Cofucius s-a intalnit cu Lao-Tzu Bo-Yang si a facut urmatoarea afirmatie la adresa lui:

“Inaltarea Dragonului prin vant catre cer este ceva dincolo de cunoasterea mea. Astazi l-am intalnit pe Lao-Tzu, care este ca un dragon.” Printre chinezi, in particular taoisti, dragonul este simbolul lui Kundalini Shakti, forta primordiala.
La sfarsitul misiunii sale in China, aproximativ 400 i.H., Boganathar cu discipolul sau Yu (caruia i-a dat numele indian Pulipani) si alti dicipoli apropiati au parasit China.
In timpul calatoriei, ei au vizitat numeroase temple in Himalaya. Mai tarziu a vizitat si Arabia. Odata cu intoarcerea sa in Tamil Nadu, el a introdus sarurile si substantele chimice chinezesti. El i-a dat gurului sau Agastyar la Courtrallam pentru evaluare manuscrise cu peste 7000 de versuri, foarte folositoare in cadrul academiei de Siddha de acolo. Acestea au fost foarte apreciate de catre acestia. Multi siddhasi au devenit discipolii lui in ceea ce priveste studiul unor stiinte cum ar fi kaya kalpa si yoga.
Dupa ce a efectuat anumite tapasuri la Sathura Giri si Shiva Giri, el a mers la Katirgama, in Sri Lanka pentru a efectua un tapas prin care sa castige gratia Domnului Muruga. Apoi a mers la Palani, unde a atins soruba samadhi. S-a retras la Katirgama, unde Babaji Nagaraj l-a intalnit in jurul anului 211d.H. .
Mai tarziu, dupa perioada celor 6 dinasti (220 pana la 560 d.H.), Boganathar s-a intors cu cativa discipoli tamil in China. El a jutat la ridicarea in anul 900 d.H. a templului Brihiteeswarar Shiva in Tanjore, sfatuind constructorii cum sa ridice 8 tone de piatra in varful templului, la o inaltime de peste 200 feet, o remarcabila lucrare pentru tehnologia vremurilor respective.
Dupa ce Boganathar si-a parasit corpul fizic la Palani, el a continuat sa lucreze in planul astral, inspirind discipolii si devotii, si in rare cazuri a transmigrat in alte corpuri fizice pentru scopuri precise. Nenumarate persoane, incluzand pe Yogi S.A.A. Ramaiah, Swami Satchitananda din Yogaville, Virginia au relatat in zilele noastre intalniri in care l-au vazut si au fost initiati, in timpul unor experientevizionare.
Boganathar s-a ridicat deasupra limitarilor corpului de chinez pe care si l-a insusit si si-a prelungit viata prin uzul ierburilor, prin tehnicile de Pranayama si alte tehnici yoghine, atingand nirvikalpa samadhi.
“Cu mare grija si rabdare am facut o tableta de kaya kalpa si am inghitit-o;
Departe de lumea scepticilor si nebunilor care nu apreciaza intelesul ascuns si importanta acestui lucru;
Am trait in taramul parangilor (straini);
Pentru douasprezece mii de ani, dragii mei!
Pentru o lunga perioada am trait si m-am hranit cu vitala ojas (energia sublimata spiritual);
Datorita lui ojas vindhu am primit numele Bhogar;
Trupul a prins culoarea aurului;
Acum traiesc in lumea de aur.”

RAMALINGA SWAMIGAL
(1823-1874)

O scurta istorisire a vietii lui Ramalinga

Soruba samadhi a fost atins de cateva mari suflete din timpurile moderne. Ramaliga Swamigal, sfantul din Valadur, Tamil Nadu, este unul dintre ei. El a experimentat stagii de transformare divina si a lasat 40000 de versuri prin care si-a descris experienta. A devenit unul dintre cei mai celebrati sfinti din India de Sud, adorat pentru marea sa sfintenie, cucerirea mortii si cantecele inspirate de lauda lui Shiva. Giganti spirituali precum Sri Aurobindo si Madame Blavatsky l-au recunoscut pe Ramalinga ca fiind inaintasul lor.

Ramalinga s-a nascut pe 5 octombrie 1823, in satul Marudur, aproximativ 10 mile nord de Chidambaram, locul unde se afla marele templu dedicat lui Shiva Nataraja. La varsta de 5 luni, tatal sau, Ramiah Pilai, si mama sa Chinnammai, l-au adus la templu. Cand perdeaua din fata statuii lui Nataraja s-a ridicat, flacara de camfor s-a revarsat in fata lui; Ramalinga a ras cu voce tare si o neobisnuita atmostera de sfintenie s-a raspandit in templu. Martor la o asemenea comuniune a copilului cu Domul Suprem, preotul a imbratisat copilul si-a declarat ca este copilul lui Dumnezeu.

Tatal sau a murit cateva luni mai tarziu. Familia s-a mutat la Madras, unde au fost intretinuti de de catre fratele mai mare al lui Ramalinga. Cand Ramalinga avea 5 ani, fratele sau a aranjat sa-l scolarizeze cu un faimos tutore. Dupa cateva lectii, a inceput sa compuna extatice versuri de poezii in cinstea lui Dumnezeu. Vazand extraordinara dezvoltare spirituala a baiatului, tutorele l-a invatat mai multe lectii.

In timpul unei boli, la varsta de 12 ani, fratele sau i-a cerut sa indeplineasca o functie de invatator religios. Congregatia a fost atat de impresionata de capacitatile sale de a comenta versurile unui sfant medieval sivait, Thirugnanasambandar, incat au insistat sa-si termine intreagul program de lecturi. Considerand ca este vointa Dumnezeului Suprem de a initia aceasta misiune a lui in aceasta lume, Ramalinga a acceptat invitatia devotilor.

Foarte putine fapte au fost inregistrate cu privire la urmatorii 12 ani din viata sa. Se pare ca a fost o perioada de intensa aspiratie si dorinta de a dobandi Gratia Divina.

In 1849, Velayutha Mudalier din Thuzhuvoor, un reputat poet sanscrit din Tamil, a devenit principalul sau discipol. In urmatorii 25 de ani, Velayutha a scris multe carti care au inclus tratate despre Ramalinga Swamigal. In acest timp, Ramalinga s-a casatorit cu Thannamal cu fiica uneia din surorile sale, dar toate incercarile familiei de a-l indrepta catre o viata lumeasca au fost in van. Sotia sa a ramas virgina pentru toata viata.

In urmatorii zece ani, la Thiruvothiyur si Chidambaram, el a scris multe versuri pasionale inspirate exprimandu-si aspiratia catre lumina plina de gratie a lui Dumnezeu. In 1860 s-a mutat in satul Valadur unde a infiintat o casa de caritate pentru a hrani saracii. De ospitalitate aveau parte si calatorii precum si batranii. Aproximativ zece mii de persoane au fost hranite la inaugurarea unei ceremonii care a durat 3 zile. El si-a extins compasiunea asupra tuturor fiintelor vii si sustinea ca bunatatea este inerenta in fiinta umana. Cea mai buna forma de compasiune se manifesta prin hranirea persoanelor care

sunt incapabile sa munceasca indiferent de casta, credinta, culoare, s.a.m.d. si prin alinarea foamei animalelor, pasarilor, insectelor si plantelor. Dumnezeu este prezent in fiecare fiinta. El a condamnat uciderea animalelor si a convertit pe multi la vegetarianism.
La Valadur, Ramalinga a tinut discursuri lungi in fata discipolilor si a primit multi vizitatori care veneau in special pentru a fi martori la miracole. Cei carora le erau foame erau hraniti si cei care erau bolnavi erau vindecati. Foarte multi adepti ai diferitelor scoli filozofice il vizitau si dubiile lor erau rezolvate.

Cantecul divin de gratie

In 1867 Velayutha Mudalier a adunat si publicat poemele lui Ramalinga sub titlul "Thiruvarulpa" sau "Cantecul divin de gratie". La scurt timp dupa publicare, un grup de persoane din Sri Lanka conduse de faimosul erudit Arumugam Navalar a publicat un pamflet prin care il descriau ca increzut pe Ramalinga pentru titlul ales. Ei au motivat prin fapul ca acest titlu poate fi potrivit numai pentru versurile sfintilor sivaiti vechi din Tamil. Dupa mai multe pamflete publicate, Arumugam Navalar i-a intentat un proces cu intentia de a-l forta sa schimbe titlul poemelor. Procesul a avut loc la Inalta Curte de Justitie din Cuddalore, Tamil Nadu. Ramalinga a intrat in sala de judecata numai dupa ce ambele parti implicate in proces au luat loc. Cand a intrat, toti cu exceptia judecatorului englez s-au ridicat in picioare, chiar daca il apreciau sau nu. A mers la locul sau, a facut un gest de respect in fata curtii si apoi a plecat. Toti, inclusiv Arumugam Navalar, s-au ridicat din nou in picioare cand Ramalinga a pleca. Judecatorul englez care a observat cu atentie expresia de devotiune a fiecaruia pentru Ramalinga, l-a intrebat pe Arumugam Navalar de ce i-a aratat atata respect lui Ramalinga. Navalar a explicat ca este un obicei prin care se arata respectul sfintilor. Judecatorul a incheiat imediat procesul, declarand ca maretia si sanctitatea imnurilor este meritata, mai ales ca si criticii au fost obligati sa se se inchine in fata sfinteniei autorului lor.
Cantecul divin de gratie este una dintre cele mai marete lucrari din limbajul tamil. Scris in versuri melodioase, el exprima natura si atributele lui Dumnezeu, sufletul si simfonia vietii. El descrie numeroasele stagii in realizarea Sinelui si transformarea trupului muritor al lui Ramalinga intr-un corp divin nemuritor. Ramalinga scria ca trupul sau muritor a devenit invaluit de o luminoscenta aurie si s-a transformat intr-un "trup de iubire".El a cantat foarte mult plin de incantare extatica despre curgerea Gratiei Divine. Corpul sau "de iubire" s-a transformat intr-un corp corp efervescent, "corpul de Gratie", *Pranava deham* sau "corpul de lumina". Spre deosebire de cel anterior, acest corp era imperceptibil simturilor fizice. Este nepieritor si imun la decadenta naturii. Aspiratia sa de a se uni cu Supremul Dumnezeu a fost realizata in acest stagiu. El a afirmat:
" M-am rugat pentru un corp efervescent care pentru intotdeauna poate infrunta vantul, pamantul, cerul, focul, apa, soarele, luna, moartea,boala, armele mortale, planetele, injuriile faptelor rele si orice altceva. El mi-a indeplinit rugaciunile si am un asemenea corp. Nu este un cadou egoist. Prieteni, cautati refugiul in Tatal meu care este domnul Splendorii Beatifice ce aduce nemurirea chiar si trupului material".
Dicipolii lui Ramalinga au incercat sa-l fotografieze. Fotografiile afisau doar hainele lui, dar nici o parte a corpului. Unul din discipolii sai, Kandaswamy Pillai a oferit o expicatie.

Trupul lui Ramalinga a fost convertit intr-un corp de lumina sublima si nu mai poate fi reflectat pe rama fotografica.
Trupul sau nu arunca umbra. Pentru a evita o publicitate nedorita in acest sens, Ramalinga si-a acoperit capul si corpul sau cu un vesmant alb. Avea o inaltime medie si o fata subtire. Nasul lui era lung, ascutit si ochii patrunzatori care scanteiau de focul spiritual. Parea slabut si manca foarte putin, o data la doua sau trei zile. Putea cu usurinta sa citeasca mintea altora si in mod frecvent efectua miracole, cum ar fi vindecarile. Adesea se intampla sa dispara pentru mai multe zile. Era simplu, umil, bland si iubitor.

Templul intelepciunii

In 1870 s-a mutat intr-o coliba mica, in catunul Mettukuppam, aproximativ trei mile la sud de Valadur. Aceasta coliba a fost pastrata pana in zilele noastre si este cunoscuta sub numele de “locuinta sacra a miracolelor”. In 1871, el le-a cerut discipolilor sa construiasca un “templu al intelepciunii” proiectat de el. Ei l-au facut in sase luni. A fost inaugurat in 25 ianuarie 1872 si poate fi vizitat si in zilele noastre. Are forme unice, care explica in mod simbolic procesul realizarii Sinelui, asa cum a fost experimentat de Ramalinga. Sapte perdele reprezentand pasiunile umane si ignoranta, ascund o eterna lumina si un variat spatiu interior in cadrul acesteia. Aceste perdele ascund succesiv: “individualul”, “viata insasi”, “spatiul realitatii”, “spatiul Supremului Dumnezeu” si diferite experiente spirituale. Dincolo de toate aceste perdele se afla o cutie din sticla, de 5 feet inaltime, reprezentand puritatea sufletului, in interiorul careia arde o flacara eterna, care reprezinta sufletul in adevarata sa splendoare, unit cu Lumina Gratiei Supreme (Arul perunjyoti).
Ramlinga a lasat instructiuni discipolilor sai ca, in afara de arderea camforului, nici un ritual sa nu aiba loc. Devotii se roaga in tacere, plini de iubire pentru Dumnezeu, si intra in extaz.

“In toate trupurile din creatia Sa…”

De la ridicarea fundatiei templului, Ramalinga Swami a alternat intre perioade de mai multe zile in solitudine in locuinta sa si perioade in care sustinea emotionante lecturi despre comuniunea spirituala universala. Catre sfarsitul lui 1873 el a inaltat steagul Sanmarga ca expresie a realizarii Luminii Gratiei Supreme. El si-a sfatuit ascultatorii sa mediteze asupra Domnului Lumini care isi are locul in inima si sa se roage Luminii Gratiei Supreme. Catre sfarsitul lui 1873, el a plasat afara, in fata usii camerei sale, lampa cu ulei pe care el o folosise inauntru. A cerut discipolilor sa se inchine ei si sa-I alimenteze flacara pentru totdeauna. El le-a cerut sa-si imagineze Lumina Gratiei Supreme manifestata in ea si sa se roage la El pentru Gratie.
In ziua de 30 ianuarie 1874 , la varsta de 50 de ani, Ramalinnga a scris si le-a inmanat devotilor urmatoarea declaratie:
“Iubitii mei! Nu ma veti mai vedea pentru un timp. Nu va faceti griji. Aveti grija ca Lumina din lampa (Gnana Deepam) sa arda pentru intotdeauna. Imaginati-va ca Dumnezeu este acolo si inchinati-va luminii. Veti fi rasplatiti nemasurat. Sunt in acest corp acum si dupa un timp voi intra in toate trupurile din creatia Sa. Inchideti usa si

incuiati-o pe din afara. Camera, in cazul in care se va ordona sa se deschida , va fi goala."
Dupa aceasta a intrat in camara din bordeiul sau. Tarziu, in noapte, in timp ce devotii afara cantau "Lumina a Gratiei Supreme, Lumina a Gratiei supreme, revarsa-te asupra noastra, Lumina a Gratiei Supreme.", brusc, un flash de lumina violet s-a raspandit din camera lui Ramalinga, simbol si dovada a intrarii lui Ramalinga "in toate trupurile din creatia Sa". Cand usa a fost descuiata, camera a fost gasita goala. Ramalinga a disparut fara nici o urma. Cateva zile mai tarziu politia a investigat disparitia. Ei au condus o amanuntita cercetare. Toti satenii erau coplesiti de emotie, atat de mare era tristetea lor. Politistii au examinat cu atentie zona din jurul colibei. Negasind nici o dovada impotriva acestui fapt, ei au concluzionat ca Ramalinga a fost intr-adevar un mare suflet care a disparut in eter. Ofiterii au intrebat discipolii care au fost dispozitiile pe care le-a dat swami. Ei le-au spus ca le-au dat instructii sa hraneasca saracii. Ofiterii englezi le-au dat discipolilor 20 de rupii pentru acest scop si s-au intors in Cuddalore.
Sfarsitul sau aminteste de modul in care cei patru mari sfinti sivaiti din Tamil Nadu, "nayanarii", au parasit planul fizic. Ei au disparut in eter sau in Divinul Dumnezeu. Spre deosebire de acestia, Ramalinga nu a pastrat secretul asupra nemuririi sale. El l-a proclamat in mod deschis si a invitat pe fiecare sa imparta bucuria acestui lucru si Lumina Gratiei Supreme.

Modul in care s-a transformat si mostenirea sa

Ramalinga Swami a lasat mai mult de 40000 de randuri in care a descris stagiile transformarii pe care a experimentat-o. Un rezumat al acestora, aflat mai jos, arata ca ceea ce Babaji si cei 18 siddhasi au predicat ca fiind un inspirat proces care poate aduce cel mai maret potential al umanitatii, uniunea cu Divinitatea, poate fi realizata la toate nivelele: spiritual, inteletual, mental, vital si fizic.
Ramalinga a descris transformarile succesive:

1. transformarea corpului uman muritor in "Suddha deham" sau "trupul perfect", realizand comuniunea spirituala si devotiunea catre Dumnezeu.
2. transformarea "Suddha deham " in "Pranava deham" sau "Corpul de Gratia si Lumina".
3. transformarea in "Gnana deham" sau "Corpul Intelepciunii", corpul Supremului Dumnezeu.

Ramalinga a declarat ca sfantul Manickavasagar, care s-a dizolvat in eter, in sanctuarul templului Nataraja din Chidambaram, in secolul VII d.H. a trecut prin aceleasi transformari.
Ramalinga continua nu numai "sa traiasca in toate trupurile din creatia Sa", dar si in inimile a milioane de devoti care au fost inspirati prin exemplul si versurile sale. Misiunea sa in Valadur a hranit saracii la o scara foarte mare, in fiecare an, pentru o perioada de aproape 130 da ani care au trecut de al disparitia sa. Flacara din bucataria misiunii nu s-a stins de cand a fost aprinsa in 1870. In timpul festivalului Puham din ianuarie, zeci de mii de devoti viziteaza Templul Intelepciunii din Valadur precum si locuinta sa de langa Mettukuppam. Ambele au fost renovate in 1978. Ramalinga continua sa straluceasca de auriul "luminii gratiei divine"

SRI AUROBINDO – UN MAESTRU CARE A OBTINUT NEMURIREA FIZICA?

Sri Aurobindo si cei 18 siddhasi

Una dintre putinele persoane din timpurile moderne care au putut cu adevarat sa aprecieze maretia transformarii divine a umanitatii a fost Sri Aurobindo. In timp ce majoritatea punditilor si leaderilor ortodocsi religiosi au privit scrierile siddhasilor in care se vorbeau despre nemurirea fizica drept un produs al imaginatiei, Aurobindo a incercat timp de 40 de ani sa ajunga la un asemenea stadiu. Nu a sustinut niciodata ca ar face parte din traditia celor 18 siddhasi, dar este evident ca transformarile experimentate de Thirumoolar, Ramalinga, Aurobindo si Mama (principalul discipol al lui Aurobindo) au fost asemanatoare.
Viziunea inspirata a lui Aurobindo a fost exprimata in "Viata divina" si "Sintezele de yoga", iar experientele sale transformatoare in poemul epic "Savitri". Ultimele doua lucrari descriu in detaliu stagiile si dificultatiile pe care le implica aceasta transformare. Pentru Aurobindo nemurirea fizica reprezinta un stagiu in evolutia umanitatii. El este un rezultat al transformarii spirituale: punctul culminant al procesului in care Constiinta "Supramentala" Divina coboara in planurile joase ale constiintei, chiar si la nivelul inconstient al Materiei. Modul in care Aurobindo descrie acest proces de transformare si rezultatele sale se aseamana izbitor cu cel al celor 18 siddhasi si cu cel al lui Ramalinga, in special in ceea ce priveste referintele cu privire la "corpul de aur" sau "luminoscenta aurie". Profunda sa iubire pentru umanitate precum si orientare a catre problemele lumii fizice si actiunile sale sunt similare cu cele ale siddhasilor.
Aurobindo Ghose s-a nascut in Calcutta, 15 august, 1872. El a sudiat in Anglia de la varsta de 5 ani pana la 20 de ani. Dupa intoarcerea in India, in 1892, Aurobindo a lucrat ca profesor de franceza si de engleza si mai tarziu ca secretar al printului de Baroda. S-a casatorit in 1901. In urmatorii ani, el si-a orientat energia catre idealul de independenta indian. A devenit unul dintre principalii leaderi ai acestei miscari. Englezii l-au acuzat de subversine si a fost trimis la inchisoare, dar a fost achitat dupa un proces pentru lipsa de dovezi.

Intalnirea cu Yogi Lee

In mijlocul acestor activitati politice, pe 30 decembrie 1907, Aurobindo a intalnit un yoghin pe nume Vishnu Bhaskar Lele. A fost prima oara cand aintalnit un yoghin in urma unei cautari. El i-a spus acestuia: *"Vreau sa fac yoga, dar pentru actiune, nu pentru sannyasa (renuntarea la lume) si Nirvana"*. Cei doi au petrecut trei zile singuri intr-o

camera. Lele i-a spus: *"Aseaza-te in meditatie, dar nu gandi si fi atent la activitatea mintii tale; vei vedea cum ajung in minte gandurile; inainte de a intra alunga-le departe pana cand mintea va castiga o liniste totala."* Mai tarziu, Aurobindo spunea: *"Primul rezultat a fost o serie de experiente cutremuratoare si schimbari radicale in constiinta, care nu au fost niciodata in intentia mea… si care au fost in totala contraditie cu vechile mele idei, determinandu-ma sa vad cu uimire lumea ca fiind un cinematograf urias pe care se misca formele universalitatii impersonale ale Absolutului Brahma".* Aurobindo a intrat in starea de nirvikalpa samadhi sau ceea ce budisti fac referinta ca fiind nirvana, stadiul final al traditiei mistice din intreaga lume, pe care putini l-au atins dupa eforturi deosebite. Dar acest punct a fost inceputul pentru alte experiente extraordinare: "Am ramas in nirvana timp de zile si nopti… in cele din urma am inceput sa ma topesc in Superconstiinta… nici o diminuare s-au cadere din experienta suprema, mai degraba o constanta inaltare si cuprindere a Adevarului… Nirvana in constiinta mea eliberata, a fost doar inceputul realizarii mele, un prim pas intr-o lucrare completa, deci nu realizarea ultima a sufletului sau finalul culminant.";"Nirvana nu poate fi sfarsitul caii dincolo de care nimis nu mai poate fi explorat…este sfarsitul caii inferioare din Natura inferioara si inceputul Inaltei Evolutii."

Aurobindo a continuat sa ramana in aceasta stare in timp ce edita ziarele sale zilnice si organiza manifestatii clandestine. Inainte de o asemenea manifestatie, el i-a spus lui Lele despre faptul ca ezita sa tina un discurs. Lele i-a cerut sa se roage, dar el era atat de absorbit de Tacutul Brahman incat nu se putea ruga. Lele i-a spus ca nu conteaza; se va ruga el si ceilalti; nu va trebui dacat sa mearga la manifestatie; sa faca o plecaciune in fata audientei, sa astepte si cuvintele vor veni din alta sursa decat mintea. Aurobindo a urmat aceste instructiuni si "cuvintele au venit de parca erau dictate. Mereu de atunci, discursurile, scrierile, gandurile si activitatile exterioare veneau din aceeasi sursa, dincolo de minte." Aceasta a fost prima experienta in Supraconstiinta. Discursul sau a fost minunat: "Incercati sa realizati puterea care se afla in voi, incercati sa o manifestati in continuu, astfel incat tot ceea ce faceti sa nu fie facut de voi ci de acel Adevar din interiorul vostru… pentru ca voi nu sunteti aceasta, este ceva din interiorul vostru. Ce pot face toate aceste tribunale, toate puterile lumii, Adevarului care este in voi, acel Vesnic, acel Nenescut, Cel fara de Culoare, pe care sabia nu-l poate patrunde si focul nu-l poate arde?... De ce v-ar mai fi teama, daca sunteti constienti de El, care se afla in interiorul vostru?"

Aurobindo a fost arestat de politia britanica a doua oara, in dimineata lui 4 mai 1908. In curtea inchinsorii din Alipore, in timpul unei perioade de exercitii zilnice, o serie de experiente spirituale au adus o schimbare in constiinta sa. El a inceput sa-l vada pe Dumnezeu in fiecare.

In cautarea "Secretului"

Dupa eliberarea sa din inchisoarea din Alipore, Aurobindo si-a reluat munca revolutionara. In urma experientei pe care a avut-o in inchisoarea Alipore, el a atins "constiinta supramentala" prin care adevarurile separate ale existentei – precum Pacea, Iubirea, Frumusetea, Puterea, Cunoasterea, Vointa – sunt experimentate in mod total, dar independent unul de altul. Totusi limitarile constiintei au iesit in evidenta in mod clar.

Prin structura sa, constiinta supramentala divide unitatea si cu cat coboara in planurile joase, cu atat devine mai fragmentata. Era nevoie si de un adevar al corpului si al pamantului, nu numai de un adevar al spiritului si cerului. Era nevoie de o alta Putere care sa reziste in planurile joase unde natura umana este subiectul puterii de divizare. Aurobindo a inceput sa caute cheia pentru adevarata viata care poate fi traita si aici, in sferele joase.
In februarie 1910 la un an de la eliberea sa de la inchisoare, era sa fie arestat si deportat in insulele Andaman. Vocea i-a vorbit: "*Du-te la Chandernagore*". A plecat imediat cu o barca, pe Gange, in jos.
La Chandernagore, in 1910, a gasit "secretul" pe care l-a cautat. Circumstantele nu au fost niciodata relatate de el. Totusi ,din scrierile sale tarzii, aflam ca el a fost in iad, in planurile joase ale existentei, si asta pentru ca cineva nu se poate ridica mai sus decat poate cobora. "Cu fiecare inaltime pe care o cucerim trebuie sa aducem inapoi, in planurile vibratorii joase, puterea sa si iluminarea sa." Pentru ca Divinitatea sa coboare in noi si sa transforme natura umana, progresul nu are in vedere atat de mult inaltarea noastra, pe cat de mult tine de curatarea tuturor obscuritatilor din fiinta noastra josnica. Curatarea subconstientului de frici, dorinte si dureri este un lucru de importanta primara. Cel mai jos nivel al constiintei umane se afla in subconstient, care este rezultatul evolutiei vietii in Materie. El contine toate obiceiurile vietii, inclusiv cel care tine de boala si moarte. La Chandernagore, Sri Aurobindo a atins adancimile ultime ale subconstientului fizic. El a spus: "*Nu, nu cu cerescul sunt ocupat; mi-as dori sa fiu. Mai de graba cu sfarsitul lucrurilor care se afla in opozitie.*"
El a atins frontiera superioara a supramintii unde "magnificele valuri colorate" se topesc in Lumina alba. A trecut in alt Timp si Spatiu. Toate valorile s-au rasturnat. Inaltul intalneste josul, ambele intr-un singur plan. El a patruns in Supramental, care este adevarata baza a intregii materii si a experimentat iluminarea in fiecare celula a corpului. Secretul transformarii a fost urmatorul: constiinta de jos este constiinta de deasupra.

"Auriul" supramental

Descrierile "supramentalului" sunt reminescente ale descrierilor similare facute de cei 18 sidhasi cu referire la soruba samadhi, sau *samadiul de aur*. Principalul disciol al lui Aurobindo, Mama, dupa prima sa experienta a scris:
"*Era o impresie de putere, de caldura, de aur: nu era fluida, era ca sclipirea prafului. Fiecare din aceste lucruri (nu pot fi numite particule sau fragmente, nici macar puncte, asa cum sunt enuntate in mod matematic) erau ca aurul vivid, un praf de aur cald – nu se poate spune ca era stralucitor sau intunecat sau facut din lumina, in sensul in care il intelegem noi. Totul era o adunare de mici puncte de aur, nimic altceva decat asta. As putea spune ca acestea atingeau fata mea, ochii mei. Si aceasta cu o formidabila putere. In acelasi timp, un sentiment plenitudine, de pace pentru toate puterile. Era atata bogatie, era atata plinatate. Era miscare la cota maxima, infinit mai rapida decat cineva isi poate imagina si in acelasi timp era o pace absoluta, o liniste perfecta… Am observat ca in aceasta stare de constiinta, Miscarea depaseste forta puterii care face ca celulele sa devina o forma individuala.*" Aceasta descriere este o reminescenta a uneia din

afirmatiile faimoase ale siddhasilor: "*Stai in tacere si cunoaste ca eu sunt Dumnezeu*". Imobilitatea este baza puterii supramentale.

Pondicherry

Dupa doua saptamani in Chandernagore, Aaurobindo a auzit din nou Vocea cerandu-i "sa mearga la Podicherry". La scurt timp dupa aceasta el a plecat in secret si a scapat la limita de politia britanica. Podicherry era o colonie franceza, in sud-estul coastei Indiei. Era ultimul loc in care cineva s-ar fi asteptat sa inceapa o revolutie spirituala.
A fost dificil pentru Aurobindo in primii ani la Podicherry. Cativa dintre revolutionarii sai au venit cu el, asteptand de la el sa isi rezume activitatile in acest domeniu. Dar Aurobindo nu avea nici o intentie sa faca astfel. Atunci cand s-a adus in discutie faptul ca trebuie sa duca la bun sfarsit lupta sa politica, el a raspus prompt ca era nevoie "*nu de o revolutie impotriva guvernului britanic, prin care nimeni nu poate reusi cu usurinta… ci de o revolutie impotriva intregii Naturi universale*."
Aurobindo a citit Vedele, scrierile sacre vechi, in forma lor originala, pentru prima oara in timpul primilor ani la Podicherry. A gasit in ele experiente pe care le-a avut el insusi si a tradus o parte din ele in lumina experientei sale.
In 1910, Paul Richard, un scriitor francez, a venit in Podicherry. A doua oara a venit in 1914, cu intentia de a-l vedea pe Aurobindo si apoi i-a propus acestuia sa faca o revista filozofica lunara bilingva, *Arya*, sau *O revedere a marilor sinteze*. Din 1914 pana in 1920 Aurobindo a publicat aceasta revista precum si cele mai multe din lucrarile sale – aproape 5000 de pagini, care au fost cuprinse in mai multe carti. Acestea includeau: *Viata divina*, in care acesta si-a exprimat propria sa viziune fundamentala filosofica asupra evolutiei omului; *Sintezele de yoga*, in care a descris yoga sa integrala care este in contrast cu alte discipline yoghine; *Eseu despre Gita*, in care este interpretata Bhagavat Gita in lumina viziunii lui Aurobindo asupra coborarii "constiintei supramentale"; *Secretul Vedei* si *Ciclul uman*.
In 1921, el a lasat penelul deoparte. Editia finala pentru Arya a fost publicata. In urmatorii 30 de ani, scrierile sale au fost limitate la o enorma corespondenta precum si poemul Savriti, care cuprinde viziunea sa desavarsita asupra evolutiei umanitatii, munca sa cu subconstientul si inconstientul, precum si experienta sa in ceea ce priveste inaltele sfere de constiinta.

Crizele transformarii

Aurobindo a vazut umanitatea la o rascruce in evolutia ei. "*Daca se afla un adevar spiritual pe Pamant si care da alta valenta nasterii noastre in Materie si daca in mod fundamental in natura a avut loc o evolutie a constiintei, atunci omul nu poate fi ultimul stagiu al acestei evolutii: el este o imperfecta expresie a spiritului si mintea lui este un instrument si o forma limitata; mintea se afla doar la jumatatea evolutie constiintei, fiinta mentala poate fi doar o fiinta trazitionala.*"
Conform lui Aurobindo, noi am ajuns la o "criza a transformarii", care este "*atat de cruciala precum a fost criza care a marcat aparitia Vietii in Materie sau criza care a*

marcat aparitia Mintii in Viata". Spre deosebire de crizele anterioare, umanitatea poate fi vazuta ca niste "*colaboratori constienti la propia noastra evolutie*".
Totusi, pentru Aurobindo, nu sunt fortele noastre umane care vor aduce transformarea ci o constiinta care inconjoara Forta divina de deasupra.
Materia supramentala se va supune vointei constiintei si astfel va manifesta calitatile spiritului: imortalitate, maleabilitate, luminozitate, frumusete si beatitudine. Vor survenii semnificative transformari fizice: "*Transformarea consta in faptul ca tot aranjamentul material va fi inlocuit de concentrari de forta, fiecare avand un mod diferit de vibratie; in loc de organe vor fi centre de energie constienta, puse in miscare de vointa constiintei. Nu va fi stomac sau inima, nici circulatie si nici plamani. Toate aceestea vor disparea si vor lasa loc unui joc de vibratii reprezentand ceea ce sunt aceste organe in mod simbolic*". Corpul va va fi facut dintr-o "energie concentrata care se va supune vointei". "*Schimbarea de constiinta va fi factorul principal, miscarea initiala, iar modificarea fizica va fi factorul subordonat, o consecinta*."
Aurobindo nu a fost deloc un teoretician ssau un scriitor de science fiction. El a scris pe baza experientei sale si experienta sa legata de "transformare" are trei faze distincte: prima, o faza stralucitoare, din 1920 pana in 1926, in care multe puteri si fenomene si puteri miraculoase sau manifestat prin puterea constiintei supramentale pe care Aurobindo a manifestat-o pentru prima oara in 1910; a doua, o faza de retragere, in care Aurobindo si principalul sau discipol, Mama, Mirra Richard, au testat pe propriile lor trupuri efectele mai multor experimente, lucrand la nivelul subconstientului si inconstientului din 1926 pana in 1940 si a treia faza, in care eforturile au avut in vedere intreaga umanitate si lume, din 1940 pana in prezent.
La sfarsitul primei faze, pe 24 noiembrie 1926, el a sfarsit brusc manifestarea puterilor si miracolelor si a anuntat retragerea in solitudine. Oficial, ashramul a fost infiintat sub conducerea Mamei.
Din 1926 pana in 1940 el si Mama au facut experimente asupra somnului, mancarii, asupra legilor naturii, trecand prin multe experiente la nivel celular si subconstient. A fost o cursa impotriva timpului care ne aminteste de ceea ce siddhasii au descris in stiinta ierburilor Kaya Kalpa prin care incercau sa prelungeasca viata suficient de mult pentru a permite fortelor spirituale mult mai subtile se desavarseasca indumnezeirea.
Pregatirea celulelor, tacerea mentala, pacea vitala, constiinta cosmica au fost vehicule care au permis constiintei celulare si fizice sa se largeasca si sa se universalizeze. Apoi a devenit clar faptul ca "trupul este peste tot" si nimeni nu poate transforma ceva fara a transforma totul. Aurobindo si Mama au gasit ca transformarea completa nu este posibila pentru individ, daca nu are loc o minima transformare pentru tot.
"*Pentru a ajuta umanitatea*", remarca Aurobindo, "*nu este suficient pentru un individ sa gaseasca solutia ultima in mod individual pentru ca, atunci cand lumina este gata sa coboare, ea nu poate sta pana cand planul inferior, de jos, nu este pregatit sa suporte presiunea Descendetului.*"
"*Daca cineva vrea sa faca munca de unul singur*", spunea Mama, "*este absolut imposibil sa fie facuta in mod total, pentru ca fiecare fiinta fizica, oricat de realizata ar fi, chiar daca apartine unei constiinte a totalitatii superioare, chiar daca ar fi facuta pentru o munca speciala care are invedere totalitaea, nu este decat o fiinta partiala si limitata. Acesta este adevarul si legea – transformarea completa nu poate fi realizata pe cont*

propriu, printr-un singur corp… asa ca daca cineva vrea sa aiba o actiune generala, sunt necesare cel putin un numar minim de fiinte fizice."

A treia faza

Cu aceasta idee, perioada muncii individuale a sfarsit in 1940, iar Sri Aurobindo si Mama au inceput al treilea stadiu al muncii lor de transformare. In timpul acestei faze, orientarea a fost catre o transformare globala. "*Acest ashram a fost creat… nu pentru renuntarea la lume ci ca un centru si un loc unde are loc evolutia altei forme de viata*." Ashramul a fost organizat pentru a fi deschis tuturor tipurilor de activitati care tin de natura creativa, precum si pentru toate tipurile de individualitati, barbati, femei si copii, din toate clasele sociale.
Activitatea in lume a fost de o importanta primara: "*Viata spirituala gaseste expresia cea mai potenta in omul care traieste o viata obisnuita prin puterea Yogai… Printr-o uniune a vietii interioare cu cea exterioara, umanitatea va fi ridicata si va deveni puternica si divina*."

Dilema leaderilor evolutionari

Cea de-a treia faza a crescut dilema pe care Sri Aurobindo si Mama au incercat sa o rezolve la sfarsitul celei de a doua faze. Aflandu-se fata in fata cu rezistenta colectiva a subconstientului si inconstientului, ei s-au intrebat daca ar putea sa realizeze o transformare a sinelui individual in izolare fata de altii si apoi sa se intoarca sa ajute umanitatea, ca lideri evolutionari. Ei au decis impotriva acestei strategii, deoarece, dupa cuvintele lui Aurobindo, ar rezulta un gol intre ei si umanitate.
Sri Aurobindo spunea: "Odata inceputa, munca nu va avansa rapid chiar de la inceputul stagiului decisiv. Pot fi secole intregi de efort… Chiar daca prima schimbare decisiva este atinsa, este cert ca nu toata umanitatea va fi capabila sa se ridice la acel nivel. Va fi o diviziune intre cei care vor fi capabili sa traiasca la nivelul spiritual si cei care vor fi capabili sa traiasca in lumina care coboara de la acest nivel catre nivelulmental. Si mai jos de acestea va fi o mare masa influentata de realitatea superioara dar care nu va fi pregatita pentru lumina. Dar chiar si aceasta va fi o transformare si un inceput care nu a mai fost atins nici pe departe."
Aceasta inevitabila diviziune si "gol" care se va produce sunt probabil motivele pentru care Aurobindo si Mama nu au coborat "supramentalul" in propriile lor corpuri si eventual sa-l mentina acolo. Si mai mult, nu cumva "corpul de aur" al siddhasilor, al lui Ramalinga si al chinezilor taoisti este doar o faza de inceput a lungii transformari colective a intregii umanitati?
In efortul sau de a incerca sa rezolve aceasta problema, autorul cartii Babaji and the 18 Siddha Kriya Yoga Tradition, Marshall Govindan, a vizitat Pondicherry si Valadurul. El a amintit o fraza pe care a vazut-o cu multi ani in urma, prin care Aurobindo si Mama afirmau ca "*ceea ce ei au incercat sa atinga a fost deja atins de Ramalinga Swami cu doar 100 de ani in urma*." El s-a intalnit cu T.R. Thulasiram in Podicheri si a aflat ca au fost publicate de catre acesta doua volume de lucrari, *Arut Perum Jothi* si *Corpul fara de*

moarte, in 1980, care contin subiectele de discutie care au fost avute in vedere la intalnirile cu Mama in ceea ce-l priveste pe Ramalinga, precum si tot ce a scris Aurobindo despre Ramalinga.
In studiul sau exhaustiv, Thulasiram a observat: "*Sri Aurobido a ajuns sa inteleaga in ultima parte a vietii sale ca putin yoghini au atins transformarea supramentala ca o siddhi (putere supranaturala) personala mentinuta prin Yoga-Siddhi si nu ca o dharma (lege) a naturii*".
Fascinantul studiu al lui Thulasiram aduce dovezi ca experientele transformatoare ale lui Thirumoolar, Ramalinga, Aurobindo si Mama au fost toate asemanatoare. "Luminoscenta aurie" pe care Aurobindo a manifestat-o la moartea sa ne aminteste de "corpul de aur" al imortalitatii la care s-a referit Ramalinga si cei 18 siddhasi.

Moartea lui Sri Aurobindo

Catre sfarsitul lui noiembrie, 1950, Sri Aurobindo a inceput sa manifeste simptomele unei boli de sange, care a revenit din timp in timp pe parcursul a mai multor ani. In contrast cu ocaziile anterioare, el a spus ca nu isi va mai folosi puterile yogine pentru a se vindeca. Cand a fost intrebat de ce, el a spus: "*Nu pot explica, nu veti intelege*". Pe 4 decembrie simptomele au disparut in mod miraculos. Dar tarziu, in acea noapte a devenit evident ca el se va retrage pentru un scop bine definit. Pe 5 decembrie, in 1950, el a decis sa amane aceasta pana cand corpul va arata semne de descompunere. Corpul a capatat o noua stralucire, "*o luminoasa mantie de luminoscenta aurie in jurul lui*", dupa cum a fost descrisa de Mama. Multi altii au relatat despre aura aurie din jurul lui. Pentru mai mult de patru zile corpul a ramas intact, cu o persistenta nuanta aurie. Pe 8 decembrie Mama i-a cerut lui Aurobindo, intr-o intalnire oculta, sa se reintoarca la viata, dar el a raspuns astfel conform marturisirii Mamei: "*Mi-am parasit acest corp cu un scop precis. Nu il voi lua inapoi. Ma voi manifesta din nou prin primul Corp Supramental construit prin Calea Supramentala*."… "*Lipsa de receptivitate a pamantului si a oamenilor*" a spus Mama pe 8 decembrie, "este *cea mai responsabila pentru decizia lui Sri Aurobindo in ceea ce priveste corpul sau*". Pe 9 decembrie, dimineata, dupa mai mult de 100 de ore, corpul a inceput sa arate primele semne de descompunere si a fost ingropat dimineata, in curtea ashramului.
Scrierile luiSri Aurobindo continua sa ne furnizeze o viziune pentru evolutia noastra colectiva si importanti indicatori pentru fiecare individ astfel incat sa atingem o transformare divina a vietii.

MAESTRII CARE AU OBTINUT NEMURIREA FIZICA DIN ZILELE NOASTRE

Swami Pranabananda

In afara de renumitul yoghin sihastru din Himalaya, Babaji, gasim numeroase referinte la yoghini care au atins nemurirea si care mai traiesc si in zilele noastre. In cartea lui Yoganada, gasim referire la sora lui, Mataji, deasemenea nemuritoare. Ea traieste alaturi de Babaji in muntii din Himalaya din apropiere de Badrinath. In cartea Babaji and the 18 Kriya Yoga Tradition, se face referinta la ashramul lui Babaji din Himalaya, numit "Gauri Shankar Peetham", unde Babaji traieste alaturi de sora lui si un cerc de discipoli apropiati. Dintre acestia doar sora lui si Amman Pranabananda au atins nemurirea fizica prin soruba samadhi. Dupa cum se mentioneaza si in cartea lui Yogananda, Swami Pranabananda, "sfantul cu doua corpuri", la sfarsitul incarnarii sale anterioare, a iesit in mod constient din corpul sau fizic prin mahasamadhi, in fata discipolilor sai. El a spus ca va renaste in curand si apoi va pleca in Himalaya unde va trai alaturi de Babaji. La cativa ani dupa moartea sa el s-a nascut intr-un alt corp si si-a reamintit inca din copilarie de viata sa anterioara si legatura cu Babaji. Astfel, a plecat in Himalaya, in cautarea gurului sau nemuritor. Prin gratia lui Babaji, acesta a juns la El. Dupa ce a practicat kriya yoga intensiv, sub indrumarea lui Babaji, el a atins stadiul care confera nemurirea, soruba samadhi. El serveste acum ca o sursa de inspiratie pentru multi cautatori spirituali.

Contele de Saint Germain

In cartea "Atrai cu Lumina", publicata in limba romana la editura For You, Jasmuheen aminteste de Contele de Saint Germain. El este un Emisar al Marii Fratii Albe, lucrand pe Raza 7 a Ordinii Ceremoniale si Magiei – si este cunoscut in planurile eterice ca Maestrul Ragoczy.
Multi considera ca el ar fi fost cel care ar fi scris cartile lui Shakespeare si ca in incarnarea anterioara ai fi fost Merlin.
In timpurile moderne, el este cunoscut pentru cartile sale, Tratat despre sinele superior, scrisa prin chanelling de Godfre Ray King, in 1930.
St. Germain a petrecut 85 de ani cu Fratia Trans-Himalaiana si cu maestrii El Morya, Kuthumi si Djwhal Khul. Ei au transmis prin chanelling, prin Madame Blavatsky, literatura originala teozofica. Se mai spune si ca ar fi instrumentat formularea Constitutiei Americane si a Declaratiei de Independenta.

Se crede ca s-a nascut in 1561 si este mai bine cunoscut drept Contele de Saint Germain. Este cunoscut ca Regent pentru Europa si este preocupat, in special, de evolutia constiintei in zona. Ca mare lincvist, el vorbea toate limbile europene, era un spadasin expert, un maestru vilonist si poseda o extraordinara memorie a mintii si o memorie fotografica.
Era independent financiar, iar legendele il prezinta drept Maestru Alchimist, capabil sa transforme metalul obisnuit in aur de calitete inalta, care nu isi pierde niciodata luciul. Se spune despre el ca nu manca si nu bea niciodata si ca pastra o infatisare tanara, a unui om in jur de 40 de ani. Pentru ca a trait atat de mult timp ca nemuritor, isi regiza in mod constant moartea si apoi isi asuma o alta personalitate.

Alte referinte

Leonard Orr, fondatorul organizatiei Rebirthing afirma in *Yoga vietii vesnice – Vrishvahan Samadhi (Soruba)* ca in 1977 a intalnit primul yoghin nemuritor. De atunci incoace, el spune ca a mai intalnit si altii, care aveau cel putin 300 de ani. El spunea ca nemurirea fizica nu prezinta interes decat daca o persoana si-a pastrat corpul in bune conditii cel putin 200 de ani. Jasmuheen aminteste de Bhartriji, un yoghin in varsta de 2000 de ani. Coform celor spuse de Leonard Orr, Bhartriji locuieste tot in ashramul din satul Bhartara, in districtul Alwar, Rajastan, India.
Paul Brunton, in faimoasa carte “India secreta” face referiri la maestrii nemuritori. El spune ca a intalnit yoghini demni de incredere care i-au vorbit de maestrii lor nemuritori care au sute sau mii de ani. Gasim in aceasta carte referinte la trei maestrii nemuritori.

BABAJI

Babaji -maestrul nemuritor din Himalaya

Credeti ca poate fi atinsa desavarsirea fiintei umane in toate planurile fiintei umane? Daca da, atunci Babaji este exemplul viu de langa noi, model al compasiunii care a facut o promisiune solemna omenirii in fata discipolului lui Lahiri Mahasaya, Ram Gopal: “Nu-mi voi mai parasi niciodata forma fizica. Ea va ramane mereu vizibila, cel putin pentru un mic numar de alesi.”
Colturile stancoase ale Himalayei de nord, din apropiere de Badrinarayan, sunt binecuvantate pana astazi de prezenta vie a lui Babaji. Maestru sihastru isi pastreaza aceeasi forma de milenii.
In Romania cartea “Autobiografia unui yoghin” scrisa de Paramahansa Yogananda ne furnizeaza informatii pretioase referitoare la viata marelui maestru. Am avut insa ocazia de a lua legatura prin internet cu cativa discipoli din SUA ai lui Marshal Govindan cel care a avut marea sansa de a-l intalni pe Babaji, fondatorul Kriya Yoga. In anul 1988,

Babaji i-a cerut sa initieze si alte persoane in Kriya Yoga. In Octombrie 1999, Govindan a fost binecuvantat de Babaji Nagaraj cu “darshan”, langa ashramul acestuia de langa Badrinath, Himalaya.
In cartea “Babaji And The Eighteen Siddha Kriya Yoga Tradition” (“Babaji si traditia Kriya Yoga a celor 18 Siddha”), Marshal Govindan ne dezvaluie informatii interesante cu privire la Babaji. Ma voi margini la acestea pentru ca aceasta carte nu a fost inca tradusa in limba romana.

Nasterea si copilaria lui Babaji Nagaraj

In anul 203 dupa Hristos, pe 30 noiembrie, intr-un mic sat actualmente cunoscut sub numele de Paragipettai, in Tamil Nadu, India, langa locul unde raul Cauvery se varsa in oceanul Indian s-a nascut cel care avea sa primeasca numele de Nagaraj. Numele dat de parintii sai, inseamna “regele serpilor” si a fost ales in onoarea fortei primordiale care salasluieste in interiorul fiintei umane “Kundalini Shakti”. Nasterea copilului a avut loc in timpul sarbatorii “Kartikai Deepam”, “Festivalul luminilor”. Festivalul celebreaza triumful fortelor luminii asupra fortelor intunericului. Tamilii celebreaza victoria zeitatii lor Murugan, fiul lui Siva, asupra demonilor care amenintau sa stapaneasca lumea. Din punct de vedere astrologic, nasterea sa a avut loc sub auspiciile stelei Rohini, aceeasi stea sub care Domnul Krishna, marele avatar, una din incarnarile lui Dumnezeu, a fost nascut pe 20 iunie, 3228 I.H. (Sathya Sai Baba, 1977, p.90). Momentul nasterii lui Babaji nu putea fi ales mai bine, avand in vedere ca acesta avea sa manifeste maretia Domnului Krishna si a lui Muruga.
Parintii copilului erau descendentii familiei de brahmani Nambudri, care au emigrat in acest sat de coasta, sute de ani in urma de pe coasta Malabar, care actualmente se afla in statul Kerala. Preotii faimosului templu himalayan, Badrinath provin din aceeasi casta. Langa acest templu Nagaraj s-a transformat intr-un mare siddha, actualmente cunoscut sub numele de Babaji. Tatal lui Nagaraj a fost preotul principalului templu din sat. Acest templu era ridicat Domnului Shiva. In primii ani ai copilariei Nagaraj a fost influentat de practicile religioase si ceremoniile care erau celebrate in templul tatalui sau.
Paragipettai se afala la numai saptesprezece km distanta de templul Chidambaram un renumit loc de pelerinaj care are fromoase imagini ale lui Shiva sub aspectul de Nataraja, dansatorul cosmic. Imaginea Nataraja se afla sub un acoperis cu 21600 sigle din aur masiv reprezentand media numarului de respiratii a unei fiinte umane intr-o zi. Siglele sunt sustinute de 72000 de cuie din aur care reprezinta 72000 de nadis-uri (canale energetice ale corpului uman). Marele maestru spiritual Thirumoolar a atins soruba samadhi (desavarsirea spirituala a tuturor structurilor fiintei care in mod implicit aduce imortalitatea corpului fizic) in urma cu cateva mii de ani. Aceasta experienta transformatoare a marelui maestru precum si devotiunea milioanelor de pelerini au supraincarcat Chidambaramul cu vibratii spirituale trasformandu-l in unul dintre cele mai spiritulae locuri ale planetei. Fara indoiala acesta a fost un ajutor in aspiratiile spirituale ale tanarului Nagaraj in timpul pelerinajelor efectuate impreuna cu familia sa.
Babaji Nagaraj a relevat decat putine detalii din anii copilariei sale, probabil doar pe cele ce le-a gasit de cuviinta a fi formative si instructive pentru discipolii sai. Acestea includ o descriere a unui incident legat de un fruct care creste in regiunile tropicale din Asia de

sud (jackfruit). Acesta este considerata o delicatete, la maturitate are marimea unui pepene mai mare, contine sute de pori suculenti de culoarea aurului cu aroma de miere. Avand in vedere ca poate fi cules doar intr-o perioada care include doar cateva saptamani anula, fructul constituie o rara delicatesa pentru copii. Era fructul favorit a lui Nagaraj. Mama lui Nagaraj la pus deoparte pentru o sarbatoare in familie. In timpul apsentei acesteia de acasa, Nagaraj a sesizat oportunitatea de a devora intregul fruct. Vazand resturile fructului la intoarcerea acesteia, mama a cazut intr-o furie oarba si a astupat gura baiatului cu o carpa gata sa-l sufoce. Din fericire Nagaraj a supravietuit, Nagaraj a iertat-o pe mama sa pentru ca era gata sa-l omoare. El i-a multumit lui Dumnezeu ca i-a aratat ca mama sa poate fi iubita fara atasament. Iubirea lui pentru mama sa a devenit neconditionata si fara atasament.
Nagaraj avea numai cinci ani, intr-o zi in timp ce statea la intrarea in templu privind multimea adunata pentru ceremonia religioasa, un strain l-a insfacat de brat si a fugit cu el , rapitorul era un negutator din Beluchistan care acum face parte din Pachistan. Trasaturile chipese si pielea alba a lui Nagaraj l-au atras pe acesta, care a sesizat potentialul profit pe care l-ar putea obtine din vanzarea baiatului ca sclav. El a plecat cu Nagaraj intr-o barca spre Nord pana cand au ajuns la portul care acum este cunoscut sub numele de Calcutta. Acolo Nagaraj a fost vandut unui om bogat. Noul sau stapan era un om bland. El i-a redat acestuia libertatea la scurt timp. Dupa cum adesea se intampla in asemenea cazuri , ceea ce parea sa fie o mare tragedie a devenit o oportunitate pentru eliberarea lui Babaji de sub limitarile si datoriile unui gospodar brahman. Dupa ce a fost eliberat de catre blandul binefacator, Nagaraj s-a alaturat unui mic grup de sanyasini ratacitori. El a fost atras de fata lor radianta si dragostea pentru Dumnezeu, in urmatorii ani el a mers din loc in loc cu numerosi sanyasini studiind scripturile sacre ale Indiei. Reputatia sa a crescut, era adesea invitat sa dezbata asupra unor subiecte metafizice impreuna cu punditi si lideri care apartineau diferitelor scoli esoterice.Era capabil sa clarifice subiecte si sa rezolve dispute cu o eruditie ce starnea uimire avand in vedere varsta sa.

Drumul Spre Realizarea Sinelui

Nagaraj a simtit ca invataturile cu privire la scripturi nu l-au adus mai aproape de realizarea sinelui, fericirea transcendenta si implinire. El a devenit din ce in ce mai nesatisfacut. Faima sa ca erudit a devenit o sursa de distragere. Cuvintele indiferent de cat de bine rasuna nu pot cuprinde adevarul. Ele pot cel putin pot sa arate calea dar pentru a atinge scopul trebuie sa mergi dincolo de cuvinte si ratiune. La varsta de 18 ani el a facut o lunga si dificila calatorie atat pe jos cat si cu barca impreuna cu un grup de asceti din Benares la templul sacru din Katirgama, Sri Lanka. Katirgama este situata langa extremitatea sudica a insulei Sri Lanka (care a purtat numele de Ceilon). Calatoria lui Babaji a durat multe luni. Aproape cu 800 de ani in urma Gautama Buddha a facut un pelerinaj similar la templul lui Murugan din Katirgama. De atunci a devenit cel mai adorat loc din Sri Lanka, atat pentru tamili hindusi cat si pentru buddhisti singalezi. Templul este administrat de preoti buddhisti si hindusi. In zilele noastre o moschee musulmana a luat fiinta acolo. Templul se afla intr-o padure langa un mic rau cunoscut sub numele de Manicka Ganga. Din timpuri imemoriale sfinti intelepti si shiddhasi au

binecuvantat cu prezenta lor aceasta padure si astazi atmosfera este incarcata cu vibratii spirituale.
Nagaraj l-a intalnit pe marele siddha Boganathar la Katirgama si vazand maretia acestuia a devenit discipolul sau. Sub un copac banyan, timp de sase luni Nagaraj a practicat o intensa sadhana (practica yoga) care a constat in special in kriyasurile (tenicile de meditatie) in care a fost initiat de Boganathar. Tapas-ul (practica intensiva yoghina) A fost facut pentru o lunga perioada fara pauza. Initial timp de 24 de ore si mai tarziu de-alungul a mai multor zile , saptamani culminand cu 48 de zile. In timpul acestei perioade, Boganathar l-a supravegheat si initiat in mod progresiv in kriyasurile avansate. Meditatia a eliberat mintea sa de limitari, acesta experimentand realitatea absoluta nediferentiata . In stagiile timpurii ale comuniunii cu Dumnezeu (Sarvikalpa Samadhi) constiinta s-a unit cu Spiritul Cosmic; forta vietii s-a retras din corpul fizic lasandu-l complet nemiscat si rece ca si cum ar fi fost mort. Experientele de samadhi s-au adancit gradual de-a lungul lunilor. Ele au atins apogeul cu viziunea Domnului Kumaraswamy (Murugan) care a aparut in forma sa de tanar etern.
In timpurile vechi siddhasi precum Thirumoolar, Agastyar, Boganathar si Roma Rishi au realizat ca pot experimenta si manifesta Divinul nu numai in planul spiritual al existentei . Divinitatea poate cobora si in planurille mai joase ale cunostiintei: intelectual , mental, vital si fizic. Deci si corpul fizic poate atinge perfectiunea si poate deveni nemuritor. Boganathar l-a directionat pe discipolul sau Babaji sa caute acest obiectiv din Siddhantha Yoga si la trimis sa primeasca initiere in Kriya Kundalini Pranayama de la legendarul Shiddha Agastyar din Courtrallam din zona dealurilor Pothigai din Tamil Nadu, in care se afla actualmente districtul Tinnevely. Babaji a facut o calatorie pe jos la Courtrallam in sudul Indiei si a ajuns la unul dintre cele 16 templuri dedicate lui Dumnezeu sub aspectul Mamei Divine, unde a facut un solemn legamant sa ramana pana cand Agastyar il va initia in secretele Yogai. Dupa ce s-a asezat intr-o anumita asana (postura de meditatie) a inchis ochii si a inceput sa se roage, s-a rugat cu tot trupul, inima, mintea si sufletul timp de zile intregi. El s-a rugat ca Agastyar sa vina si sa-l initieze. Cativa pelerini, recunoscand maretia acestuia, l-au hranit si i-au dat apa sa bea, in ciuda ploii, insectelor, caldurii, aspiratiia sa a fost atat de intensa ca nu a vrut sa paraseasca locul. Cand indoilile l-au asaltat el s-a rugat cu si mai multa fervoare. Cand amintirile vietii lui , a pregatirii lui scolare si a faimei au ajuns la el, le-a comparat cu praful care se spulbera in jurul lui. Nimic nu mai era important pentru el nici macar moartea. El nu a permis fricii de suferinta sau de moare sa-l asalteze, iubirea lui pentru Agastya ca personificare a Divinitatii pe care o cauta crestea zi de zi imprastind norii disperarii, plictiselii care amenintau sa-l inconjoare din toate partile. Trupul sau fizic a devenit din ce in ce mai slabit, Babaji l-a privit ca si cand nu ar fi fost al sau. Babaji si-a pus viata sa in mainile lui Dumnezeu si a stiut ca Dumnezeu, ori ii va indeplinii dorinta de a-l vedea pe Agastya ori il va face sa moara. Nu mai avea nici un motiv sa mai traiasca fara sa primeasca initiere de la Agastyar. In a 48-a zi cand Babaji era la capatul puterilor el a repetat mereu numele “Agastyar”. Brusc Marele Siddha a aparut din padure si a venit langa Babaji. Inima lui Agastyar a fost inmuiata de Nagajar. Agastyar l-a chemat pe Nagaraj cu o voce blanda si apoi l-a imbratisat. Dupa ce i-a dat apa si mancare Agastyar la initiat in secretele Kriya Kundalini Pranayama sau “Vasi Yoga M” dupa cum mai este mentionata in scrierile siddhasilor, apoi la directionat pe Babaji sa mearga la Badrinath in inaltimile muntilor Himalaya si sa devina cel mai mare siddha pe care la cunoscut omenirea.

Badrinath este situat in muntii Himalaya la cativa km de la granita cu Tibetul, El se afla la confluenta raurilor Rishi Ganga si Alaknanda. In apropiere pe cursul raului Alaknanada este o cascada , Tapt Kund. Joshimath, cel mai apropiat oras este denumit dupa una dintre cele patru faimoase manastiri infiintate de Adi Shankaracharya. El se afla la o distanta de 24 de km sud de Badrinath. Zapezile blocheaza cale a de la Joshimath catre Badrinath intre jumatatea lui octombrie si inceputul lui mai. Numai cei mai curajosi dintre yoghini sunt capabili sa traiasca la Badrinath pe tot timpul anului. Badrinath a fost sanctificat de mii de ani prin prezenta pustnicilor, yoghinilor, rishilor si siddhasilor. Acolo se afla si un temlu dedicat lui Sri Badrinarayan (Vishnu). In acest templu se afla o piatra in care este sculptata o figura de barbat tanar stand in lotus care seamana izbitor cu Babaji. Ea a fost adusa aici de catre Adi Shankaracharya, care a gasit-o langa raul Alaknanda dupa ce a fost ghidat catre ea printr-o viziune.
Babaji a facut un lung pelerinaj la Badrinath si apoi a petrecut 18 luni singur practicand intensiv toate kriyasurile yoghine primite de la Agastyar si Boganathar. Dupa 18 luni a intrat in starea de soruba samadhi prin care Divinitatea coboara se uneste si transforma toate structurile fiintei (spiritual, intelectual, mental, vital si fizic). Trupul fizic nu mai este supus procesului de imbatranire si emana o luminiscenta aurie

Misiunea Lui Babaji

Babaji si-a luat misiunea de a ajuta umanitatea in drumul catre realizarea lui Dumnezeu. De obicei el o face anonim, cei care sunt ajutati de el in general nu stiu care este sursa ajutorului. Misiunea lui Babaji include si ajutorul profetilor (Yogananda, 1969, p. 306). In cazul catorva suflete deosebite cum ar fi Adi Shankaracharya, Kabir, Lahiri Mahasaya, Yogi S.A.A. Ramaiah si V.T. Neelakantan, Babaji a aparut si le-a dat initiere. Babaji a promis sa ramana in corpul sau fizic mereu vizibil catorva persoane din lume noastra fizica (Yogananda,1969, p. 312). Babaji i-a spus lui Lahiri Mahasaya despre kriya yoga ca a fost data lui Krishna pentru Arjuna si ca Patanjali si Isus Christos stiau de ea si ca aceasta a fost data si sfantului Ioan, Pavel si altor discipoli (Yogananda,1969, p.244-245). Adi Shankaracharya a fost initiat de Babaji in Kriya Kundalini Prananyama si Dhyana. Babaji i-a relatat acest lucru discipolilor lui directi, Lahiri Mahasaya si lui S.A.A. Ramaiah. Paramahansa Yogananda a afirmat deasemenea acest lucru (Yogananda,1969, p.306). Adi Shankaracharya a reformat practicile religioasa hinduse prin scrieri, dezbateri, pelerinaje si infiintarea a patru principale manastiri in Sudul Indiei, la Sringeri.
In secolul al XV-lea Babaji la initiat pe marele sfant si poet Kabir care a cautat sa aduca armonie intre hindusi si musulmani (Yogananda,1969, p.306, 349; Ramaiah, feb.1954). La ceremonia funerara a acestui sfant hindusii si musulmanii s-au certat pe ramasitele acestuia fiecare grup dorind sa-l inmormantezre dupa propiile obiceiuri. Cand a fost ridicat capacul sicriului corpul sau disparuse, in locul acestuia fiind un strat de flori. Acestea au fost impartite intre cele doua grupuri.
In ultima jumatate a secolului al XIX-lea Babaji a inceput o noua etapa in misiunea sa . In 1861 l-a initiat pe Lahiri Mahasaya si ia dat sarcina sa initieze si alti sinceri cautatori. Babaji i-a cerut sa traiasca ca un familist spre a fi un exemplu pentru toti care cauta realizarea sinelui. Lahiri Mahasaya a afirmat ca prin simpla repetare cu reverenta a numelui lui Babaji se primeste o binecuvantare. Sri Yukteswar, discipolul lui Lahiri

Mahasaya care l-a intalnit de trei ori pe Babaji in carne si oase a dus mai departe torta stiintei kriya yoga si a infiintat numeroase ashramuri la Puri si Serampore, India. La intiativa lui Babaji, Sri Yukteswar a trimis unul din principali sai discipoli, Paramahansa Yogananda in America pentru a preda mai departe Kriya Yoga in 1920.
In 1942 Babaji a decis sa acorde un nou acces catre Kriya yoga si sa raspandeasca mesajul sau, prin doua suflete, S.A.A. Ramaiah in Madras si V.T. Neelakantan in Calcutta. S.A.A. Ramaiah a absolvit geologia la Universitatea madras, India. In ajunul plecarii in America pentru studiile post universitare el a contactat o tuberculoza in oase, el a petrecut 6 ani in suferinta timp in care a devenit un adept al meditatiei. Mowna Swamy un sfant si devot al marelui Sai Baba din Shirdi i-a dat un talisman special cu instruciuni de a folosi preparate ayurvedice. El a prezis ca se va insanatosii intr-o luna daca acest sfat va fi urmat. Babaji la vindecat de tuberculoza osoasa la scurt timp dupa intalnirea cu Mowna Swamy. Mai intai el a avut o viziune cu Sai Baba guru lui Mowna Swamy care la intrebarea lui Ramaiah daca este Gurul sau a raspuns ca acesta va aparea in scurt timp. El i-a revelat o viziune cu Babaji. La scurt timp dupa aceasta Ramaiah intr-o stare de descurajare si suferinta a incercat sa-si ia viata tinandu-si respiratia. In timp ce facea asta, brusv a auzit o voce dulce melodiasa: Fiul meu nu-ti lua viata. Da-mi-o mie. Uimit, a tras aer in piept si a decis sa se abandoneze lui Babaji, a carei voce i-a recunoscut-o. In dimineata urmatoare, picioarele sale aratau remarcabile semne de insanatoasire. Spre uimirea familiei si a medicilor, in cateva zile s-a insanatosit complet. In timpul perioadei de insanatosire a avut o viziune cu Babaji schiopatand, cand l-a intrebat motivul pentru care schioapata, Babji i-a spus ca a preluat tuberculoza pentru a aduce insanatosirea discipolului. Babaji l-a initiat pe S.A.A. Ramaiah in tehniciile de kriya langa Badrinath in jurul anului 1955 in Himalaya.
V.E. Neelakantan a fost un faimos jurnalist si licentiat al universitatii din Madras. El a suferit teribil de boli cum ar fi diabetul, dizenteria si febra mare. In nenumarate ocazii Babaji l-a vindecat. Acest lucru i-a permis sa continue scrierea celor 3 carti care i-au fost dictate de Babaji. In timp ce scria Neelakantan a afirmat ca odata ce cartile vor fi scrise nu conteaza daca va trai sa le vada publicate. Atunci a inceput sa tremure si s-a prabusit. Babaji a sarit dupa scaun si l-a prins intr-o inbratisare apoi i-a sarutat fruntea, stergandu-i lacrimile spunandu-i ca va ramane pentru totdeauna cu trupul fizic la varsta de 51 de ani precum sfantul Markandeya pe care Shiva l-a facut sa ramana pentru totdeauna tanar de 16 ani.
Babaji le-a cerut lui S.A.A. Ramaiah si V.T. Neelakantan sa infiinteze “Kriya Babaji Sangah” o societate de yoga dedicata invataturilor kriya yoga si activitatile de caritate , educationale si spirituale.
Misiunea lui Babaji include ajutorul acordat umanitatii pentru realizarea lui Dumnezeu si implicit prin Viziunea Universala a Iubirii, transformarea acestei lumi intr-un paradis divin. Misiunea lui Babaji continua sa se manifeste prin munca celor care avandu-l ca sursa de inspiratie se intorc la el cat si prin munca celor care exprima iubirea pura in gand cuvant si fapta. Oriunde este iubire, acolo este Babaji

Ashramul lui Babaji: Gauri Shankar Peetam

Ashramul lui Babaji de langa Badrinath este cunoscut sub numele de Gauri Shankar Peetam. A fost descris de V.T.Neelakantan. Acestuia I s-a permis sa o vizita astrala de doua ori la jumatatea lunii octombrie, 1953. Neeklakantan s-a regasit brusc in afara corpului sau care se afla in Madras, India si a descoperit ca se afla intr-un alt corp, alaturi de Babaji in ashramul sau. Descrierea ashramului si activitatile din cadrul acestuia sunt date mai jos.

Ashramul este situat langa Badrinath, intr-o zona inconjurata din toate partile de stanci ascutite, cu un rand de pesteri la baza lor. Pestera lui Babaji este cea mai mare. In partea opusa acestei pesteri se afla doua izvoare asemanatoare unor mici cascade. Locuitorii ashramului care numarau 14 persoane in timpul acestei vizite din 1953 folosesc primul izvor, mai mare, pentru imbaiere, iar pe cel mai mic pentru apa potabila. Apa acestor izvoare formeaza doua cursuri care se impreuneaza la capatul opus al acestei zone si apoi dispar printr-un tunel subteran, la fel cum au aparut. Chiar si noaptea, aceasta zona este luminata bine desi nu este nici o sursa vizibila de lumina. O forta misterioasa ii tine departe pe cei care vor sa se apropie mai mult de o mila de acest ashram. Astfel, nimeni nu poate ajunge la ashram fara permisiunea lui Babaji.

In timpul acestei vizite astrale, rezidentii ashramului erau asezati in cerc, in fata pesterii lui Babaji, luand masa. Hainele lor aveau culoarea alba, cu exceptia lui Babaji, a carei dhoti era de culoare rosie aprins. In timpul mesei, ei au vorbit in hindi si engleza. Figurile lor radiante exprimau bucurie mare si fericire.

Printre rezidenti se afla si sora lui Babaji (care este de fapt verisoara dupa tata), Mataji Nagalakshimi Deviyar (cunoscuta si sub numele de Annai). Ea purta un sari de bumbac, de culoare alba, cu margini verzi si un sal lung rosu, in jurul gatului. Este o femeie foarte frumoasa, cu pielea alba, slabuta si mai inalta decat fratele ei. Fata ei lunguiata, in care se evidentiaza oasele fetei, aminteste din fata de cea a lui Kashi, discipolul lui Paramahansa Yogananda si din lateral de cea a sotiei lui Neelakantan.

Annai raspunde de organizarea ashramului. Ea prepara zilnic o masa vegetariana care se serveste la amiaza. Ea are o mare grija de o planta foarte mare care in India poarta numele de tulasi, care este asezata deasupra unui altar, “peetam”. Zilnic ea se inchina lui “Tulasi Devi”, o mare devota a Domnului Krishna (este vorba de un ritual de puja). Lui Tulasi Devi I s-a acordat de catre Domnul Krishna onoarea de a ramane in prezenta Lui in eternitate, sub forma unei plante de tulasi, in locuinta Lui celesta.

Modul favorit de adorare pentru Annai este sa se inchine la picioarele Domunului ei, Babaji, printr-o ceremonie cunoscuta sub numele de Pada Posai. “Pada” inseamna picior, iar “posai” inseamna adoratie cu ofranda de flori. In timpul acestei ceremonii ea aseaza cu multa adoratie picioarele lui Babaji intr-un recipient de argint, le spala si le maseaza cu esente aromatizante pretioase. Apoi acopera picioarele cu cenusa “vibhuti” (rezultata din focul in fata caruia se face initierea in mantre) si cu flori care cresc in zona ashramului. Ceilalti localnici ai ashramului includ mai multi oameni cu barbi lungi, care ajunga pana in zona buricului. Un fost conducator musulman, dupa ce i-a oferit armata sa si bogatiile sale, care a fost refuzat de Maestru, s-a oferit pe sine insusi si astfel a fost acceptat ca discipol. Mai erau si o domnisoara si o fata de aproximativ 10 ani, si deasemenea, Swami Pranabananda, “sfantul cu doua corpuri”. Acesta este mentionat in cartea lui Paramahansa Yogananda, Autobiografia unui Yoghin. Paramahansa spune ca el a intrat in mahasamadhi in fata unei multimi formate din numerosi discipoli, si a declarat ca se va renaste incurand si va trai alaturi de Babaji, in Himalaia. Aici sub ghidanta lui

Babaji a atins soruba, samadhiul care i-a conferit nemurirea fizica. El are grija de gradina ashramului. Dintre discipolii lui Babaji, doar Amman (Swami Pranabananda) si Annai, au atins soruba samadhi. Trecand peste limitarile constiintei egotice, ei ii ajuta pe toti cei care impartasesc acelasi ideal spiritual ca si ei. Annai ajuta practicantii Kriya Yoga intimpul orelor de meditatie de la miezul noptii sa-si curete subconstientul in timpul initierii in Kriya Dhyana Yoga. Amman Pranabananda, ca maestru in a patra tehnica de meditatie, ajuta practicantii sa-si atinga marele lor potential de inspiratie intelectuala.

Multi sfinti si intelepti au realizat pe Dumnezeu in planurile mental si spiritual. Totusi, doar cativa s-au abandonat complet Constiintei Divine si i-au permis acesteia sa coboare si la nivelul planului vital si al celulelor din corpul fizic, astfel ca fara aceasta realizare multi au fost supusi fortei bolilor, batranetii si mortii. Aceste planuri inferioare raman ultimul bastion al egoului si subconstientului limitat. Pentru toti devotii si practicantii Kriya Yoga, Babaji, Annai si Amman servesc ca marete exemple ale daruirii de sine. Ei sunt la propriu, intrupari in viata ale Divinitatii. Locuitorii ashramului se conformeaza unui program zilnic care se centreaza in jurul practicii sadhanei yoghine, care include asane, pranayama, meditatie, mantra si bhakti yoga. Neelakantan spunea ca fiecare se trezeste la ora patru dimineata. Dupa ce se imbaiaza, ei practica yoga, cu accent pe pranayama. Dupa amiaza isi urmeaza sadhana individuala, consultandu-se ocazional cu Babaji, in ceea ce priveste practica tehnicilor.

Personalitatea iubitoare a lui Babaji, caldurosul sau simt al umorului si compasiunea sa universala, il fac indragit de catre toti. Daca cineva ar alege un cuvant care l-ar descrie cel mai bine, atunci acesta ar fi “umilinta”.

Potrivit altor marturisiri ale unor martori, dimineata rezidentii ashramului, stau in cerc si canta in jurul unui foc mare “homa” in fata pesterii lui Babaji. Cantecul favorit este “Om Kriya Babaji Nama Aum”. “Om” sau “Aum” reprezinta sunetul universal experimentat atat in interior cat si exterior. “Nama” deriva din “Namaha”, care inseamna “salut”. Este cantat intr-o mare varietate de melodii si ritmuri. In timpul celebrarii sarbatorii de Guru Purnima, la inceputul lui iulie sunt oferite flori la picioarele lui Babaji de catre toti locuitorii ashramului. “Mama” ashramului, Annai Nagalakshmi este adorata de catre toti ca fiind o intrupare a Mamei Divine, Shakti Universala.

In discursuri Babaji vorbeste despre El ca fiind Existenta, Adevar si Beatitudine Absoluta. A facut referinta la El ca fiind Personalitatea Impersonala a universului, totul intr-unul si unul in tot, nemuritorul, infinitul si eternul Sine.

Racticantii Kriya yoga, trebuie sa inteleaga faptul ca “cerul pe pamant”, Gauri Shankar Peetam, exista nu numai in Himalaya, dar si in inimile devotilor lui Babaji. Ashramul sau fizic ramane inaccesibil, pentru ca Babaji prefera sa lucreze in tacere si anonim in lume, ajutand miile de devoti si milioanele de suflete sa-si atinga pacea interioara. El trimte prin razele Sale, mesajul de Iubire Universala si Pace catre Toti.

Dupa ce am citit aceasta minunata carte scrisa de Marshall Govindan, am cerut referinte suplimentare despre ashramul lui Babaji la cativa practicanti Kriya Yoga din America. Ei mi-au spus ca au fost foarte multe persoane care au incercat sa ajunga in acest loc, dar ce fiecare data intamplari neprevazute s-au impotrivit acestor tentative, fie ca a fost vorba de lipsa de incredere sau interventia granicerilor chinezi, avand in vedere faptul ca ashramul se afla in apropiere de granita cu China. Se pare ca este vointa lui Babaji care face ca doar cei care merita sa ajunga la El. Se poate spune ca aceast loc este cea mai inaccesibila zona din lume. Paramahansa Yogananda spunea ca Babaji are o putere prin care poate

influenta prin gand celelalte persoane. El poate vorbi in orice limba de pe Pamant. Nenumarate puteri ii sunt atribuite. Pentru un maestru desavarsit orice este cu putinta. Babaji este o dovada vie a faptului ca fiecare din noi putem atinge pefectiunea.

www.maestriinemuritori.go.ro